

Sygn. akt II K 639/19

PR 2 Ds. 335.2019

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Judyta Kurmańska

przy udziale Prokuratora Dariusza Skowrona

po rozpoznaniu w dniach: 28.09.2020 r., 03.12.2020 r., 10.03.2021 r.

sprawy **Z. M.**

urodz. (...) w S.

syna A. i M. z d. D.

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach między 1 września 2010 r. a 30 czerwca 2015 r., w K., nadużywając stosunku zależności, wynikającego ze sprawowania opieki prawnej, na podstawie postanowienia I. N. 133/05 Sądu Rejonowego w Oławie o umieszczeniu w rodzinie zastępczej, dwukrotnie doprowadził małoletnią, poniżej 15 roku życia, K. Ł. do poddania się innej czynności seksualnej poprzez dotykanie rękami jej piersi

tj. o czyn z art. 200 § 1 kk i art.199 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.

I. oskarżonego Z. M. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 200 § 1 kk i art. 199 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 200 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 3517,41 złotych i na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 300 złotych.

ZASADNIENIE

Forma UK 1	Sygn. akt 639/19	Numer K 639/19				
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem.</p> <p>Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie</p>						

o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3-8 formularza.						
1. USTALENIE FAKTÓW						
1.1. Fakty uznane za udowodnione						
Lp.	Oskarżony	Czy	przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)			
	M. Z.	W bliżej nieustalonych dniach między 1 września 2010r.				

a
30
czerwca
2015r.
w
K.,
nadużywając
stosunku
zależności,
wynikającego
ze
sprawowania
opieki
prawnej,
na
podstawie
postanowienia
I.
N.
133/05
Sądu
Rejonowego
w
Oławie
o
umieszczeniu
w
rodzynie
zastępczej,
dwukrotnie
doprowadził
małoletnią,
poniżej
15
roku
życia,
K.
Ł.
do
poddania
się
innej
czynności
seksualnej
poprzez
dotykane
rękami
jej
piersi.

	jej o pięć przestępstwie Verle-251	250	
	Z. 7. Mo	287-297	
zecznan	na MOPS mocy orzeczenia Sądu Rejonowego w E. Oławie sygn. 9. akt III Nsm 133 był rodzina zastępczą K. dot. Ł.. rodziny zastępczej Z. M. 11. nie był o dotąd karalności karany sądowe.	8	
zecznan	świadka E. P. 9. świadka J. Z.		
ntacja	rodzina zastępczą K. dot. Ł.. rodziny zastępczej Z. M. 11. nie był o dotąd karalności karany sądowe.		
opinia	sądowo- psychiatryczna		
opinia	13. psychicznego nie z jest zakresu upośledzony umysłowo. 14.		
zecznan	świadka W. M. stwierdzono zaburzeń preferencji seksualnych. Przypisane leczenia		

16
marca
2020r.
i
od
19
maja
do
9
września
2020r.
W
dniu
18
września
2020r.
przyjęta
została
do
Wojewódzkiego
Szpitala
dla
Nerwowo
i
Psychicznie
Chorych
w
B.
z
uwagi
na
zaostrenie
psychozy
i
myśli
samobójcze.

Miała
problemy
związane
z
relacjami
rówieśniczymi
oraz
nauką.

K.
Ł.
nie
prezentuje

zdolności
do
konfabulacji
rozumianych
jako
wypełnianie
luk
pamięciowych
treściami
zmyślonymi
lub
dodawania
szczegółów
do
częściowych
wspomnień.
Nie
przejawia
skłonności
do
symulacji
dysymulacji,
agrawacji
objawów.
Wypowiedzi
nie
ujawniają
znak
sugerujących
przeżycia
o
charakterze
wytwórczym.
Ujawnienie
faktów
dotyczących
molestowania
w
takim
momencie
życia
było
związane
z
determinacją
psychologiczną
uwarunkowaną
rozwojowo.

	Zeznania są szczerze.				
	1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)			
1.	M. Z.	Czyn 1			
	Przy Dowód	Numer karty			
	każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione				
	NiepiWyłączenie	Wskazanie			
	zarzuoskarżenie 251	któryZ. pojawił się wyłącznie wskutek postępowania rozwodowego i z chęci uzyskania korzystanego rozstrzygnięcia przez			

D. M..					
2. OCENA DOWODÓW					
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. z pkt 1.1	Dowód z pkt 1.1	Wiązły o powodach uznania dowodu			
z zeznania	Czyn1. K. Ł.	Dowód przekonujący. świadek Krzywdzona szczerze zrelacjonowała zapamiętane dwa zdarzenia, podczas których była dotykana przez oskarżonego po piersiach. Nie znajduje sąd obiektywnych powodów, które nakazywałyby dowód ten zdyskwalifikować. Na okoliczność			

ewentualnych
skłonności
do
konfabulacji
i
kłamstwa
sporządzona
została
pisemna
opinia
sądowo-
psychologiczna
przez
psychologa
T.
Z.
biorącą
udział
w
przesłuchaniu.
Biegła
wysnuła
wnioski,
że
K.
Ł.
nie
prezentuje
zdolności
do
konfabulacji.
Pojawiające
się
sformułowanie
odnośnie
wpływu
D.
M.
na
postawę
pokrzywdzonej
nie
stwarza
podstaw
do
twierdzenia,
jakoby
była
przez
matkę

zastępczą
namawiana
do
zeznań
bezpodstawnie
pograżających
oskarżonego.
K.
Ł.
to
osoba
borykająca
się
problemami
typowymi
dla
wieku
dojrzewania,
także
trudnościami
dotyczącymi
specyficznej
sytuacji
bytowej,
co
wynika
choćby
z
zeznań
udzielającej
jej
porad
w
przeszłości
W.
M.
(1).
K.
Ł.
jednocześnie
przez
lata
nie
zdecydowała
się
wyjawić
zachowań
oskarżonego.
Ów
wpływ

na
jej
postawę
D.
M.-
postrzegać
należy
w
aspekcie
przekonywania
do
przedstawienia
prawdy.
Zestawienie
tego
rodzaju
wniosku
psychologa
współ
z
kategorycznym
wykluczeniem
skłonności
do
konfabulacji
i
wypełniania
luk
w
pamięci
wątkami
zmyślonymi
oraz
szczerść
w
trakcie
czynności
przesłuchania,
czyni
dowód
z
zeznań
pokrzywdzonej
w
pełni
wiarygodnym
materiałem
dającym
podstawy
do

znania

	ustaleń faktycznych.		
2.	Dowód wiarygodny. Nie D. M.	zawiera tytuł szczegółów co relacja samej pokrzywdzonej, lecz okoliczność ta dowodzi, że świadek, jak sama podała, nie dopytywała K. o zdarzenia licząc w tym zakresie na otwartą rozmowę dziewczyny w trakcie postępowania. Lansowana linia obrony, jakoby zdarzenia zostały wymyślone dla potrzeb postępowania rozwodowego	

nie
przekonuje.
Z
akt
sprawy
Sądu
Okręgowego
w
Jeleniej
Górze
o
sygn.
IC1875/18
wynika,
że
D.
M.
wystąpiła
z
pozwem
o
rozwód
w
dniu
14
grudnia
2018r.
Wątek
dotyczący
zdarzeń
stanowiących
przedmiot
tego
postępowania
pojawił
się
wiosną
2019r.-
kiedy
to
pokrzywdzona
miała
odebrać
korespondującą
adresowaną
do
oskarżonego
i
wspomnieć
o

zajściach
swojej
zastępczej
matce.
Zgłoszenie
zdarzeń
formalnie
nastąpiło
w
maju
2019r.
co
koresponduje
z
zeznaniami
D.
M.,
która
przekonująco
wyjaśniła,
że
zwlekała
z
ujawnieniem
tak
trudnego
tematu
do
chwili
zdania
ostatniego
z
egzaminów
maturalnych
biologicznej
córki,
aby
nie
dokładać
stresu.
Świadek
również
szczerze
przyznała,
że
dowiedziawszy
się
o
zajściach
nakłoniła

oskarżonego,
by
zgodził
się
na
orzeczenie
rozvodu
bez
konieczności
przeprowadzania
postępowania
dowodowego.
Istotnie
akta
sprawy
rozwodowej
ujawniają
moment,
gdy
wbrew
dotychczasowemu
stanowisku
oskarżony
(tam
pозwany),
wyraził
zgodę
na
rozwód
pisemnie.
Jest
to
pismo
z
którym
świadek
przybyła
do
oskarżonego.
Tego
rodzaju
posunięcie
od
strony
świadka,
dla
oceny
prawdomówności
pokrzywdzonej
nie

ma istotnego znaczenia, nie oznacza, że do zdarzeń nie doszło. Zwrócić przy tym należy uwagę, że oskarżony choć w toku niniejszej sprawy kwestionuje sprawstwo przystała na propozycję żony. Akta sprawy rozwodowej w żadnej części nie nawiązują do wątków, jakie są roztrząsane w tym postępowaniu, z wyjątkiem zasygnalizowania na rozprawie poprzedzającej

	<p>wydanie wyroku rozdowego toczącego się postępowania. Świadek D. M. upatrywała podstaw rozvodu w innych przyczynach aniżeli zachowania oskarżonego względem K. Ł..</p>		
Akta	<p>3. Dowód nie sprawy o przez sygn. strony I i C porządkujący 1875/18 istotne dla oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań D. M.</p>		
mania	<p>4. Dowód wiarygodny, świadka D. kwestionowany Ł. przez strony. Świadek relacjonował</p>		

	<p>usłyszane od pokrzywdzonej, z którą był w bliskim związku, problemy, a w szczególności relacje z oskarżonym potwierdzając, że istotnie K. Ł. skarżyła się na doświadczone molestowanie seksualne.</p>	
<p>mania</p>	<p>5. Dowód nie kwestionowany J. Ż. przez strony, jednak o drugorzędnym znaczeniu dla czynienia ustaleń faktycznych, ponieważ świadek wiedzę o zajęciach posiadała nie z</p>	

	<p>własnych spostrzeżeń, ale z informacji przekazanej przez D. M.. Jako pracownik Mops, pod którego nadzorem pozostają rodziny zastępcze, nie bywała w miejscu zamieszkania a jedynie analizowała gromadzone okresowo dokumenty. Zeznała, że nic niepokojącego w tej konkretnej rodzinie nie było zauważone.</p>	
<p>mania 6.</p>	<p>Dowód nie świadczy E. przez B. strony, jednak o drugorzędny</p>	

znaczeniu
dla
czynienia
ustaleń
faktycznych,
ponieważ
świadek
wiedzę
o
zajściach
posiadała
nie
z
własnych
spostrzeżeń,
ale
z
informacji
przekazanej
przez
D.
M..
Jako
pracownik
Mops,
w
miejscu
zamieszkania
bywać
mogła
okazjonalnie.
Jak
zeznała
-
nie
zauważono
nic
niepokojącego
w
tej
konkretnej
rodzinie.
Okoliczność
ta
nie
oznacza
jednocześnie,
że
do
zdarzeń

	nie doszło, bowiem chodzi o zajścia, które długo nie były ujawnione przez pokrzywdzoną.	
Opinia	7. Zeznania mało przydatne, bowiem świadek (1) w ogóle nie była sędzią orietowana w okolicznościach przedmiotowych zdarzeń.	
Opinia	8. Zeznania seksuologa dowodzą natomiast, że psycholog M. wspólnie z pokrzywdzoną informowana dot. przez zastępcę	
Opinia	9. Zeznania o trudnościach w kontaktach z rówieśnikami	
Opinia	10. Zeznania o trudnościach w kontaktach z rówieśnikami	
Opinia	11. Zeznania o trudnościach w kontaktach z rówieśnikami	
Opinia	12. Zeznania o trudnościach w kontaktach z rówieśnikami	

Pismo	13.	oraz tego,		
Mops	14.	że K.		
Dane	14.	była osoba		
Pisma	15.	o otwartą karalności		
Pisma	15.	Opinia dotycząca		
Pismo	16.	lecz nie K. dowód		
Pismo	16.	Ł. w sprawie.		
Pismo	16.	Jej wnioski,		
Pismo	16.	wyjaśnienia, oskarżonego		
Pismo	16.	Z. nie M. mogący		
Pismo	16.	budzić wątpliwości		
Pismo	16.	stan zdrowia		
Pismo	16.	psychicznego oskarżonego.		
Pismo	16.	Nie była		
Pismo	16.	przy tym		
Pismo	16.	kwestionowana przez		
Pismo	16.	strony.		
Pismo	16.	Opinia stanowi		
Pismo	16.	pełnowartościowy dowód		
Pismo	16.	w sprawie.		
Pismo	16.	Jej wnioski		
Pismo	16.	zawierają cenne		
Pismo	16.	informacje dotyczące		
Pismo	16.	zaburzeń preferencji		

seksualnych
oskarżonego,
co
w
aspekcie
kary
i
środków
orzekanych
w
tej
sprawie
miało
istotne
znaczenie.
Nie
była
przy
tym
kwestionowana
przez
strony.

Opinia
zlecona
na
etapie
postępowania
sądowego
okazała
się
niezwykle
przydatna
przy
analizie
zeznań
pokrzywdzonej
pod
kątem
ich
wiarygodności.

Opinia
zawiera
wymowne,
zrozumiałe
wnioski,
których
nie
sposób

skutecznie
podważać.

Dokumenty
wiarygodne
nie
podważane
przez
strony,
o
charakterze
porządkującym.

Dokument
wiarygodny
nie
podważany
przez
strony,
o
charakterze
porządkującym.

Dokument
wiarygodny
nie
podważany
przez
strony,
o
charakterze
porządkującym.

Dokument
wiarygodny
nie
podważany
przez
strony.

Dokument
wiarygodny
nie
podważany
przez
strony,
o
charakterze
porządkującym

Dowód przydany jedynie na okoliczność wskazania sytuacji mieszkaniowej rodziny, rozvodu oraz trudności wychowawczych stwarzanych przez pokrzywdzoną. W tym zakresie wyjaśnienia korespondują z innymi wiarygodnymi dowodami zebranymi w sprawie.

**2.2.
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)**

Lp. z pkt 1.1 albo 1.2	Wyjaśnienie faktu oskarżonego Z. M.	Związek oskarżonego powodach nieuwzględnienia dowodu. Wersja oskarżonego, jakoby zarzuty były podstawą jego bezpodstawnego pograżenia w związku z prowadzonym postępowaniem rozwodowym, pozostaje odosobniona. Nie koresponduje z żadnym innym dowodem.				
3.	PODSTAWA	PRAWNA	WYROKU			
	3.1.	Oskarżony Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem				

x	3.1. Podstawa prawna	<p>Czyn M. Z. art. skazania albo § 1 warunkowego umorzenia postępowania zgodnie z § zarządzeniem k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.</p>					
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej							
Z uwagi na datę czynu przypisanego oskarżonemu tj. okres między 1 września 2010r.,							

a
30
czerwca
2015r.
oraz
istotne
zmiany
uregulowań
prawnych
dotyczących
wymiaru
kary,
jakie
weszły
w
życie
z
dniem
1
lipca
2015r.
obowiązkiem
sądu
było
rozważenie
w
oparciu
o
zasadę
wynikającą
z
art.
4
§ 1
k.k.,
które
przepisy
będą
korzystniejsze
dla
oskarżonego
i
tym
samym,
które
powinny
znaleźć
zastosowanie
w
niniejszej

sprawie.
Zgodnie
bowiem
z
art.
4
§ 1
k.k.
jeżeli
w
czasie
orzekania
obowiązuje
ustawa
inna
niż
w
czasie
popelnienia
przestępstwa,
stosuje
się
ustawę
nową,
jednakże
należy
stosować
ustawę
obowiązującą
poprzednio,
jeżeli
jest
względniejsza
dla
sprawcy.

Ustawą
z
dnia
20
lutego
2015r.
o
zmianie
ustawy-
Kodeks
karny
oraz
niektórych
innych

ustaw
Dz.U.
2015.396
z
dnia
20.03.2015r.
znowelizowano
w
szczególności
zasady
stosowania
środka
probacyjnego
w
postaci
warunkowego
zawieszenia
wykonania
kary.
Stosownie
do
art.
29
pkt
1
powołanej
Ustawy,
od
dnia
1
lipca
2015r.,
zgodnie
z
art.
69
§ 1
k.k.
sąd
może
warunkowo
zawiesić
wykonanie
kary
pozbawienia
wolności
orzeczonej
w
wymiarze
nieprzekraczającym

roku,
jeżeli
sprawca
w
czasie
popelnienia
przestępstwa
nie
był
skazany
na
karę
pozbawienia
wolności
i
jest
to
wystarczające
dla
osiągnięcia
wohec
niego
celów
kary,
a
w
szczególności
zapobieżenia
powrotowi
do
przestępstwa.
Stosownie
do
art.
70
§ 1
k.k.
zawieszenie
wykonania
kary
następuje
na
okres
próby,
który
wyrósi
od
roku
do
3

lat
i
biegnie
od
uprawomocnienia
się
wyroku,
zaś
zgodnie
z
art.
70
§
2
k.k.
wyrośli
od
2
lat
do
5
lat
w
wypadku
zawieszenia
wykonania
kary
wobec
sprawy
młodocianego
oraz
sprawcy,
który
popenił
przestępstwo
z
użyciem
przemocy
na
szkodę
osoby
wspólnie
zamieszkującej.

Do
dnia
30
czerwca
2015r.,
a

więc
w
dacie
czynu,
zgodnie
z
art.
69
§ 1
k.k.
sąd
mógł
warunkowo
zawiesić
wykonanie
orzeczonej
kary
pozbawienia
wolności
nie
przekraczającej
2
lat,
kary
ograniczenia
wolności
lub
grzywny
orzeczonej
jako
kara
samoistna,
jeżeli
było
to
wystarczające
dla
osiągnięcia
wobec
sprawcy
celów
kary,
a
w
szczególności
zapobieżenia
powrotowi
do
przestępstwa.
Stosownie

do
art.
69
§
2
k.k.
zawieszając
wykonanie
kary
sąd
miał
obowiązek
wziąć
pod
uwagę
przede
wszystkim
postawę
sprawcy,
jego
właściwości
i
warunki
osobiste,
dotychczasowy
sposób
życia
oraz
zachowanie
się
po
popelnieniu
przestępstwa.
Zgodnie
z
art.
70
§ 1
pkt
1
k.k.
warunkowe
zawieszenie
wykonania
kary
pozbawienia
wolności
następowało
na
okres

próby
od
2
lat
i
do
5
lat.
Granice
kar
przewidzianych
za
przestępstwa
przypisane
oskarżonemu
nie
ulegały
zmianie,
jednakże
skoro
przepisy
obowiązujące
w
dacie
popelnienia
czynu
umożliwiały
warunkowe
zawieszenie
wykonania
kary
do
lat
dwóch,
zaś
teraz
maksymalną
granice
kary
by
zastosować
ten
środek
probacyjny
jest
kara
roku,
oczywistym
jest,
że

wobec
Z.
M.
w
niniejszej
sprawie
należało
zastosować
przepisy
obowiązujące
poprzednio
jako
względniejsze
dla
sprawcy.

Z.
M.
doprowadzając
dwukrotnie
małoletnią
poniżej
15
roku
życia
K.
Ł.
do
poddania
się
innej
czynności
seksualnej
poprzez
dotykanie
rękami
jej
piersi
swoim
zachowaniem
wyczerpał
ustawowe
znamiona
przestępstwa
z
art.
200
§ 1
k.k.
Skoro

doprowadzając
małoletnią
pokrzywdzoną
do
poddania
się
powyżej
wskazanej
czynności
seksualnej
nadużył
stosunku
zależności
wynikającego
ze
sprawowania
opieki
prawnej
na
podstawie
postanowienia
Sądu
Rejonowego
w
Oławie
o
umieszczenie
K.
Ł.
w
rodzynie
zastępczej
sygn.
akt
III
Nsm
133/05)
popelnil
także
przestępstwo
z
art.
199
§
2
k.k.
Czyn
Z.
M.

wyczerpuje więc znamiona określone w dwóch powyżej wskazanych przepisach pozostających w zbiegu kumulatywnym z art. 11 § 2 k.k.						
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem					
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej						
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania					
Zwięźle wyjaśnienie podstawy						

prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania						
3.4. Umorzenie postępowania						
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania						
3.5. Uniewinnienie						
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia						
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE						

I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE					
Oskarżony	Punkt	Przytoczyć	z okoliczności	wyroku	odnoszący się do przypisanego czynu
M. Z.	Czyn 1	Pkt I, II i III	Stopień winy i społecznej szkodliwości czynu jest znaczny, gdyż sprawca działał dwukrotnie wykorzystując nadarżającą się okazję oraz sytuację bytową i prawną dotyczącą pokrzywdzonej, dla której przedmiotowe zachowania były traumatycznym przeżyciem, wiązały się		

z
zupelną
utrata
zaufania
oraz
upokarzające.

Za
okoliczność
obciążającą
Sąd
przyjął
dwukrotność
przedmiotowych
zachowań.

Za
okoliczność
łagodzącą
Sąd
przyjął
uprzednią
niekaralność
oskarżonego.

Czyn
dotyczy
okresu
niespełna
pięciu
lat,
lecz
to
dopiero
w
2019
roku
i
przy
okazji
odebrania
korespondencji
pocztowej
oskarżonego,
a
więc
po
4
latach
pokrzywdzona
zdecydowała

się
powiedzieć
o
zajściach
swojej
opiekunce.
Chcę
pozostawiła
przez
okres
zamieszkiwania
z
rodziną
zastępczą
pod
opieką
psychologiczną,
w
żadnym
momencie
nie
wspomniała
o
przeżyciach
związanych
z
przestępczymi
zachowaniami
Z.
M..
(...)
tej
zdaniem
jej
rodziców
zastępczych
oraz
psychologa
W.
M.
(1)
potrzebowała,
lecz
na
jaw
wychodziły
problemy
typowe
dla
dorastającej

osoby
tzn.
kontaktów
z
rówieśnikami
problemów
z
nauką
oraz
samodyscypliną.
K.
Ł.
twierdząc,
co
wynika
z
pisemnej
opinii
biegłego
psychologa,
że
nigdy
nie
miała
dobrych
relacji
z
oskarżonym
wskazywała
że
krzyczał
na
nią
przez
bałagan,
jaki
miała
w
pokoju
oraz
złe
oceny.
Na
trudności
wychowawcze
wskazywała
również
D.
M..
K.,

z uwagi na próby samobójcze i samookaleczanie się trafiała do szpitali psychiatrycznych, lecz w żadnej dokumentacji nie pojawia się wzmianka o przeżyciach związanych z molestowaniem seksualnym. Przy tym spytana o spotykającą się z nią psycholog W. M. (2) wskazała, że pokrzywdzona była w rozmowach otwarta. Uważa Sąd, że stan zdrowia psychicznego pokrzywdzonej

nie
wynika
wyłącznie
z
przeżyć
związanych
z
popęlnieniem
na
jej
szkodę
przedmiotowych
przestępstw,
ale
innych
bieżących
trudności
z
jakimi
nie
radziła
sobie
na
co
dzień.

Sąd
uznał,
że
kara
w
wymiarze
2
lat
pozbawienia
wólności
a
więc
w
minimalnym
wymiarze
przewidzianym
za
tego
rodzaju
przestępstwa
jest
adekwatna
do
stopnia

zawinienia
i
społecznej
szkodliwości
czynu
oraz
słuszną
w
odczuciu
społecznym.
Sankcja
stanowi
odpowiednią
reakcję
na
naruszenie
porządku
prawnego,
wobec
osoby,
która
uprzednio
w
ogóle
nie
wchodziła
w
konflikt
z
prawem.

Zdaniem
Sądu
jednocześnie
sama
obawa
przed
wykonaniem
wymierzonej
kary
jest
wystarczająca
do
wdrożenia
oskarżonego
do
przestrzegania
porządku
prawnego
w

przyszłości.
Jego
właściwości,
warunki
osobiste
i
zachowanie
po
popelnieniu
przestępstwa
dają
gwarancję
przestrzegania
porządku
prawnego
w
przyszłości.

K.
Ł.
przesłuchana
była
dla
potrzeb
postępowania
w
2019
roku
i
zrelacjonowała
zdarzenia
z
okresu
od
2010
do
2015.
Jednocześnie
z
zeznań
jej
wynika,
że
w
okresie
późniejszym
do
podobnego
rodzaju
zachowań

już
nie
dochodziło,
mimo,
że
do
ukończenia
18
roku
życia
wciąż
zamieszkiwała
u
tej
rodziny
zastępczej.

Sporządzona
na
etapie
śledztwa
opinia
seksuologa
dowodzi,
że
oskarżony
nie
cierpi
na
zaburzenia
preferencji
seksualnych,
czyny
pedofilne
jakich
się
dopuscił
należą
do
zachowań
zastępczych.
Nie
sposób
więc
wywodzić,
aby
koniecznym
było
izolowanie
oskarżonego

dla
ochrony
społeczeństwa
przed
ewentualnymi
podobnymi
zachowaniami.

Rodzina
zastępcza,
jaka
tworzył
oskarżony
z
była
żoną
i u
której
do
pełnoletności
przebywała
pokrzywdzona
była
pod
kontrolą
pracowników
właściwego
miejscowo
ośrodka
pomocy
społecznej.
Przesłuchani
pracownicy:

E.

B.

i

J.

Ż.

nie

wskazały

na

jakiegokolwiek

nieprawidłowości

w

funkcjonowaniu

tej

rodziny

do

momentu

zgłoszenia

przez
D.
M.
zdarzeń
jakich
dopuścił
się
Z.
M.
względem
K.
Ł..
Choc
brak
wiedzy
na
istotny
dla
tej
sprawy
temat,
nie
oznacza,
że
do
molestowania
seksualnego
nie
doszło
to
jednak,
zeznania
wskazują,
że
rodzina
ta
nie
manifestowała
nieprawidłowości
w
jej
funkcjonowaniu.

Na
chwile
obecną
oskarżony
nie
ma
żadnego

kontaktu
z
pokrzywdzoną
nie
wie
gdzie
ona
przebywa,
więzi
zostały
zerwane.

W
świetle
powyższego
Sąd
zdecydował
się
zawiesić
wykonanie
kary
na
okres
próby
3
lat.
Okres
ten
jest
wystarczający
na
ukierunkowanie
oskarżonego,
osoby
doświadczonej
życiowo,
by
przestrzegł
porządku
prawnego
i
zrozumiał
wagę
popelnionego
czynu.

Jednocześnie
zważywszy
na
charakter

<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>				
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>				
<p>BRAK</p>				

7.	KOSZTY PROCESU		
Punkt	rozstrzygnięcia z wyroku		
Pkt IV	Na podstawie art. 627 k.p.k., zgodnie z regulą procesową, Sąd zasadził od oskarżonego koszty sądowe w wysokości 3517,41 zł obejmujące ryczałty za doreczenia korespondencji, koszty uzyskania danych o karalności oraz sporządzonych dla potrzeb postępowania opinii biegłych. Sąd nadałto		

	wymierzył opłatę, która po myśli art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wynosi 300 złotych.		
8. PODPIS			